

آینة

ایران

سرمقاله: «دیپلماسی و تقویت همدلی و همبستگی ملی» حسن فرطوسی

همچنان که وزیر خارجه آمریکا تصریح کرده است، مرحله بعدی مذاکرات، بسیار سخت‌تر و تأثیر گذار تر خواهد بود. این بدان معناست که آموزه‌های این ردشن از بیج تاریخی مهم که با فرایت و اسماج رهبری، دولت و مردم ایران به وجود آمد همچنان باید نصب‌العین باشند. تا این مرحله، متولیان و مجریان سیاست خارجی و دیپلماسی کشور، کار را به خوبی به پیش بردند. آنچه به یاری‌شان آمد، آن چنان که سسکندار توانمند سیاست خارجی ایران از آن تعبیر کرد، یاری خدا، مقاومت و صبر و متانت ملت بود و آنچه که در ادامه‌دادن این روند بسیار مهم، ضروری می‌نمایاند، همچنان که وی به فراست درخواست کرده است، پاسداشت همدلی و همبستگی ملی، بیش از هر زمان دیگر است.

کیم‌جان

سرمقاله: «دم رضاخانی اصحاب فتنه!»: حسین شریعتمداری
کپهان در شماره روز دوشنبه خود - ۹۴/۹/۲۹ - ضمن اختصاص یک تیتَر جداگانه به تقدیر رهبر معظم انقلاب از تلاش و ایستادگی تیم هسته‌های کشورمان در مقابل زیاده‌خواهی‌های حریف و انتشار اظهارنظرهای منطقی و حقوقی آقایان روحانی و ظریف در پاسخ به ادعای بی‌اساس جان کری و اوپاما، تیتسر اول خود را به اعتراض علیه اظهارات پیمان‌شکنانه جان کری اختصاص داد و با اشاره به نقض مفاد توافقنامه ژنو از سوی جان کری نوشت: «آمریکا قابل اعتماد نبوده» و اینکه «توافقنامه ژنو یک‌ساعت دوم آورده» این تیتسر و خبر کپهان بلافاصله با اعتراض شدید، مشترک و گسترده رسانه‌های بیگانه و سایت‌های اجاره‌ای تحت مدیریت اصحاب فتنه قرار گرفت و در تفسیرها و تحلیل‌های خود بدون اشاره به اعتراض کپهان علیه هشدشکنی آمریکا که با حمایت از تیم هسته‌ای کشورمان همراه بود، تیتسر و خبر کپهان را علیه دولت و مذاکره‌کننده هسته‌ای قلمداد کردند!ا سوال این است که آیا جان کری، با صراحت، حق غنی‌سازی تأکیدشده در توافقنامه ژنو را انکار نکرده بود؟ و آیا این انکار به مفهوم نقض توافقنامه ژنو نبود؟! اگر چنین بود - که بود - جیغ بنفش اصحاب فتنه برای چه بود؟ و چرا بلافاصله احساس کرده بودند کپهان با اعتراض به آمریکا روی دم رضاخانی آنها پا گذاشته است؟

وطن امروز

یادداشت: «نوبت اقتصاد هم رسید!»: حسین قدیانی

در پیوند اسرائیل، شیمون پرز و صلدالبته شخص نجس نتانیاهو، بی‌تعارف، همین روزنامه‌های زنجیرهای هستند که سازش را از مذاکره و سرسپردگی و چاپلوسی برای غرب را از دیپلماسی، بیشتر دوست دارند. در ورزشگاه ژنو، نتانیاهو، ۱۰۵۱ حمله می‌خواست و امت حزب‌الله از طرف ایرانی، البته زنجیری، همان روزنامه زنجیرهای است که این اشتراک فقط در لفظ،حمله را، دال بر «پیوند» بگیرد!
ظاهرا تحلیل سیاسی این جماعت هم از فرمول «شیردالیسم» پیروی می‌کند!
در پیوند با اسرائیل و نتانیاهو، همچنان همان جماعتی‌اند که روز عاشورا برای یزید کرب مرتب رفت زدنند و در ژنو برای ۱۵۱۰۰ در پیوند دشمن، آن تماشاگری است که تیم خودی را به‌جای تشویق به حمله و بسازی هجویی، نه حتی دعوت به دفاع درست، بلکه رسماً دعوت به گل خوردن و کوتاه‌آمدن می‌کند.
زنجیرهای‌ها، «روحانی و ظریف» را برای «کری و اشتون» می‌خواهند، لیکن امت حزب‌الله، دولت را برای ایستادگی بیشتر پای حقوق ملت.

یادداشت: «پاشنه آشیل ما در توافقنامه»: عبدالله گنجی

یکی از زنگی‌های ۵۰۱ در این توافقنامه این است که در گام اول به جزئیات پرداخته‌اند و در کارهای بعدی صرفاً به کلیات و استفاده از کلمات چندپهلو و قابل‌منازعه اکتفا نموده‌اند.
جالب اینکه در آخرین بند توافقنامه آورده نشده است که پس از اینکه ایران اعتماد ما را جلب و تعهدات را عمل کرد، همه‌چیز به روال عادی و تحت‌نظر ژانسو و طبق پادمان و NPT عمل خواهد شد؛ بلکه آورده شده است «درخصوص گام‌هایی و هر یک از گام‌های مبانی، این اصل اساسی که «تا درمورد همه‌چیز توافق نشود، درخصوص هیچ‌چیز توافق حاصل نشده است» اعمال می‌شود؛ بنابراین از قانون همه یا هیچ درباره ما استفاده شده است یعنی مثلاً اگر ما در اراک طبق نظر آنان عمل نکرده‌ایم در بقیه حوزه‌ها نیز کارمان معطل می‌ماند و همه‌چیز بهم‌پیوسته و مکمل هم است؛ پس این اوصاف تیر می‌محترم و زحمتکش باید به مردم توضیح دهد که چگونه می‌خواهیم پس از گام نهایى و عادى‌شدن همه‌چیز، غنى‌سازی زیر پنج‌رصد را ادامه دهیم؟

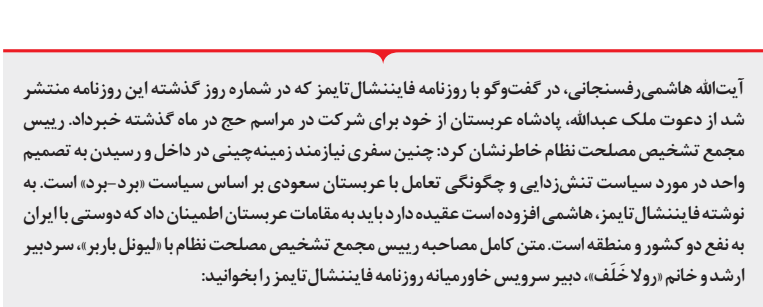
یادداشت: «احیای رشد اقتصادی ایران»:
سعید لیلاز

اگر دولت و شخص دکتر روحانی که در اوج مشروعیت و محبوبیت مردمی‌شان قرار دارند با مردم به‌صراحت و شفایت در‌خصوص وضعیت اقتصادی موجود صحبت کرده و اعلام کنند که دو گزینه پیش‌رو داریم، با اینکه با از‌راهی موجود کالاهای مصرفی خود را وارد کنیم و فوراً نرخ تورم را کاهش دهیم یا اینکه اندکی بیشتر تورم فعلی را تحمل کرده تا بتوانیم منابع ارزی خود را به سمت تولید و رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال پایدار اختصاص دهیم.
فیتنا مردم در شرایط فعلی، رشد پایدار و ایجاد اشتغال را با تحمل چندماه تورم و تأخیر کاهش این نرخ، انتخاب خواهند کرد.

سیاست

آیت‌الله هاشمی در گفت‌وگو با «فایننشال تایمز»:

حاضر م برای بهبود روابط، عربستان بروم

آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، در گفت‌وگو با روزنامه فایننشال تایمز که در شماره روز گذشته این روزنامه منتشر شد از دعوت ملک عبدالله، پادشاه عربستان از خود برای شرکت در مراسم حج در ماه گذشته خبر داد. رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام خاطرنشان کرد: چنین سفری نیازمند زمینه‌چینی در داخل و رسیدن به تصمیم واحد در مورد سیاست تنش‌زدایی و چگونگی تعامل با عربستان سعودی بر اساس سیاست «برد-برد» است. به نوشته فایننشال تایمز، هاشمی افزوده است عقیده دارد باید به مقامات عربستان اطمینان داد که دوستی با ایران به نفع دو کشور و منطقه است. منت کامل مصاحبه رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام با «البیول باربر»، سردبیر ارشد و خاتم «رولا خلیف»، دبیر سرویس خاورمیانه روزنامه فایننشال تایمز را بخوانید:

- آ** می‌خواستم شخصاً از شما تشکر کنم که این وقت را برای ما گذاشتید. این برای من موقعیت خاصی است که شما را ببینم و اولین‌بار است که به ایران می‌آیم. خیلی وقت بود که می‌خواستم به ایران بیایم و خوشحالم که در این زمان خوب آمدم.
- من هم به شما خوشامد می‌گویم و حالا که آمدید یک مقدار بیشتر بنامید و خوب ایران را ببینید.
- آ** سعی می‌کنم. به‌عنوان سوال اول می‌خواهم از شما بپرسم که چرا الان ایران به این موافقتنامه موقت با قدرت‌های جهانی رسیده است؟ آیا این نشان می‌دهد که الان علاقه برای ارتباط با غرب وجود دارد؟
- فکر می‌کنم مقدار زیادی تحت‌تأثیر خواست مردم است و مردم در انتخابات نشان دادند که چنین چیزی را می‌خواهند.
- آ** آیا مردم ایران روابط بهتری با غرب می‌خواهند؟
- آ** مردم ایران و جمهوری اسلامی در‌مورد برنامه هسته‌ای چه خواسته‌ها و آرزوهایی دارند؟
- از انرژی هسته‌ای ما استفاده صلح‌آمیز می‌خواهیم. دانش هسته‌ای می‌تواند آثار زیادی بر زندگی انسان‌ها و در پیشرفت هر کشوری داشته باشد. طبعاً ما هم چون سرمایه علمی‌اش را داریم، محتاج به این کار هستیم.
- آ** چرا این موافقتنامه موقت که الان به دست آمده، قبلاً به دست نمی‌آمد؟
- فکر می‌کنم در مسایل داخلی ما مربوط می‌شد و کمی هم طرف‌های ما تمایل به انحصار دارند.
- آ** این مسایل داخلی که شما اشاره کردید، چه چیزهایی بودند؟
- بالاخره مردم تشخیص دادند این سبکی که دارد کشور اداره می‌شود، به نفعشان نیست.
- آ** آیا منظور شما سیاست‌های اقتصادی و اشتباهاتی است که در سیاست‌های اقتصادی قبلی بود؟
- از هر جهت.
- آ** همان‌طور که شما می‌دانید با این موافقتنامه موقت مخالفت وجود دارد. عربستان سعودی و کشورهای حوزه فارس‌لیخ و کنگره آمریکا مخالف هستند. چگونه دولت ایران می‌تواند این طرف‌ها را نسبت به این توافقنامه متقاعدکند؟
- البته در خود ایران هم مخالفانی وجود دارند. کارهای مهم طبعاً مخالفت دارد و باید مخالفان را با قانع کرد یا به هر حال مخالفت را تحمل کرد.
- آ** مخالفتی که در داخل ایران وجود دارد، آیا ممکن است خطری را متوجه این قرارداد موقت کند؟
- نه. چون رهبری هم تأیید کردند، مخالفان دیگر پنهانی ندارند که مخالفت کنند.
- آ** چندتر سخت خواهد بود که ایران و کشورهای ۵۰۱ به یک موافقتنامه جامع برسند؟
- فکر می‌کنم مرحله اول مشکل تر بود. این خط‌شکنی بود. مرحله دوم روی روال کار می‌شود. از طرف ما مانع ایجاد نمی‌شود. چون ما حسن نیت داریم. ولی نمی‌توانیم ته دل دیگران را بخوانیم و نمی‌فهمیم دیگران در قلبشان چه می‌گردد از طرف ما کار روان است.
- آ** آیا شما فکر می‌کنید که یک قرارداد دایمی باید تا یک سال آینده به دست بیاید؟
- طبعاً تا شش‌ماه مهلت قرارداد است و شش‌ماه دوم هم برای آن کار کافی است.
- آ** جالب است که شما این‌طور فکر می‌کنید که به دست آوردن موافقتنامه دایمی و جامع راحت‌تر از موافقتنامه موقت است. چون در غرب برعکس است و همه فکر می‌کنند بر سر موافقتنامه موقت راحت‌تر از موافقتنامه جامع می‌توان به توافق رسید.
- من گفتم که خط‌شکنی مشکل تر بوده است. شما دیدید که آقای اوپاما با چه مشکلاتی در آنجا مواجه شد و ما هم بی‌مشکل نبودیم.
- آ** این خط‌شکنی که می‌گویید درواقع شکستن ساختار تحریم‌ها بوده یا صحبت کردن با آمریکایی‌ها؟
- منظور این‌هاست؟**
- بله. یک سیستم همین‌جا بود. چون مذاکره با آمریکا یک تلیو بود و این تلیو آسان نمی‌شکست و بدون آمریکا هم نمی‌شد این کار پیش برود.
- آ** عوامل خیلی مهم برای ایران در یک قرارداد دایمی چه خواهد بود؟ ایران چه انتظاراتی دارد؟
- بالاخره ما انتظار داریم که با همه دنیا ارتباط مناسب داشته باشیم. ایران ظرفیت بسیار بالایی برای توسعه دارد. ما از این ظرفیت باید استفاده کنیم تا نیروهای که در تربیت شدند، بتوانند کار کنند و خیلی چیزهای دیگر که در حالت روابط طبیعی به دست می‌آید.
- آ** دوست دارم با شما درباره اقتصاد صحبت کنم، ولی باز هم می‌خواهم بپرسم که در یک قرارداد دایمی چه محدودیت‌هایی برای ایران قابل‌قبول خواهد بود؛ اینکه چه تعداد ساتنر پیغوز برای ایران قابل قبول است که داشته باشد و چه میزان از غنی‌سازی را می‌تواند داشته‌باشد؟
- محدودیت‌هایی که در قوانین بین‌المللی برای همه کشورها وضع شده، برای ما هم قابل قبول است. عهدنامه گسترش سلاح هسته‌ای که مورد احترام همه دولت‌ها و ملت‌هاست، از نظر ما هم قابل قبول است و بیشتر از آن هرچه

به اینکه تورم در سه‌سال گذشته چهاربرابر شده و رکود وجود دارد و بیکاری وجود دارد. آیا دولت برنامه منسجمی برای بهبود اقتصاد دارد یا خیر؟

باید ببینیم در بودجه‌ای که دولت به مجلس می‌دهد، چه راهکارهایی در آن هست.

آ شما فکر می‌کنید چه راهکارهایی باید در آن باشد؟ چون خود شما برای اقتصاد برنامه داشتید.

اولین راهکار همینی بود که در گام اول هسته‌ای برداشته شد. من هم سابقاً وقتی که رییس جمهور شدم، اولین گام این بود که قطعنامه ۵۹۸ را پذیرفتم و راه را برای همکاری جهانی باز کردم. البته عوامل زیادی هم هست که داخلی است.

آ فکر می‌کنید چه گام‌های عملی دیگری در اقتصاد باید برداشته شود؟

ما زیرنه‌های زیادی داریم که باید تکمیل شود، در زمان دولت من شروع شده و هنوز ناتمام است.

آ اگر فرض کنیم که تحریم‌ها به شکل متداوم برداشته یا کم شود، پیام شما برای سرمایه‌گذاران خارجی چیست؟

در درجه اول از ایرانی‌هایی استقبال می‌کنیم که در خارج هستند و در درجه بعد از هر کس که مایل است در ایران سرمایه‌گذاری کند.

آ فکر می‌کنید کدام بخش‌ها برای سرمایه‌گذاران خارجی خیلی جذابیت دارند و برای ایران مهم هستند؟ در صنایع زیربنایی و رونمایی نفت و گاز و به‌خصوص پتروشیمی، در صنایع ریلی که ما با این خاک وسیع میدان وسیعی داریم. در صنایع هوایی و خیلی چیزهای دیگر، کشتی‌سازی و بندرسازی می‌می‌توانند. البته ما الان همه اینها را بلد نداریم و سرمایه‌گذاران خارجی هم پول بیشتر و هم تکنولوژی‌های پیشرفته‌تر دارند.

آ فکر می‌کنید سرمایه‌گذارها می‌توانند الان مطمئن باشند که خطر جنگ از این رفتن و این قرارداد موقت، یک قرارداد دایم خواهد بود؟

فکر می‌کنم با این محاسبات عقلانی و سیاسی‌ای که مخصوصاً دولت اوپاما نشان داد، چنین روزی دور از انتظار نیست.

آ شما درمورد سروصداهایی که از اسرائیل می‌آید، نگران نیستید؟

اسرائیل درمقابل ایران خیلی کوچک‌است. ماهی کوچولو، ماهی بزرگ را نمی‌خورد.

آ مطمئناً خیلی خوشحال می‌شوند که شما اینگونه توصیفشان می‌کنید.

ما هم دلمان نمی‌خواهد که بدحال شوند.

آ پس از نظر شما فقط سروصداست؟

بله. کار دیگری از آنها برنمی‌آید. زورش به حزب‌الله محدود لینان نرسید.

آ عربستان از شما استقبال می‌کند؟ تاریخی را داریم؟ تاریخ را تعیین نکردیم.

آ برنامه‌های شما چه خواهد بود، یعنی کارهای شما در آنجا چه خواهد بود؟

من می‌خواهم اطمینان بدهم که دوستی با ایران به نفع منطقه و هر دو کشور است.

آ اگر ایران کشورهای منطقه و همسایه‌هایش را متقاعد کند که برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز هست، آیا این شامل رفتار ایران در منطقه در رابطه با گروه‌هایی که به ایران نزدیک هستند مثل حزب‌الله هم خواهد شد؟

حتماً چنین خواهد بود. چون ما اصلاً به‌کار گیری سلاح هسته‌ای را یک اقدام ضدبشری و ضدانسانی می‌دانیم.

آ در مورد مناقش‌های که در سوریه هست، آیا ایران می‌تواند نقش سازنده‌ای افا کند برای اینکه آن مناقشه خاتمه پیدا کند؟

بهرتر از اینی که هست، می‌توانیم نقش ایفا کنیم.

آ درحال حاضر مستشارهای نظامی ایران در داخل سوریه هستند و به دولت بشار اسد کمک می‌کنند.

خود سوریه مستشار به اندازه کافی دارد.

آ فکر می‌کنید برای اینکه مناقشه خاتمه پیدا کند، ضرورت دارد که دولت دست آقای بشار اسد نباشد؟

اگر مرشدش بپذیرند، مانعی ندارد. باید مردم بپذیرند. این حق ما نیست که دخالت کنیم.

آ شما یکی از ستون‌های انقلاب اسلامی بودید، مسیر را چگونه می‌بینید؟ الان مسیر بعد از ۳۵سال از انقلاب در کجا قرار دارد؟

من فکر می‌کنم اگر بر این مبنایی که افکار عمومی ما الان شکل گرفته، کار ادامه پیدا کند، انقلاب روزهای بسیار خوبی در پیش خواهد داشت.

آ خانه‌واد شما در طول دولت گذشته مورد هتک قرار گرفتند، بطور با تمام اهیتی که دارید، این اتفاق برای شما افتاده و این را چگونه برای بقیه مردم توضیح می‌دهید؟

این وضع برای اکثر مردم بود و من هم در مشکلات مردم شریک هستم.

آ خیلی سخاوتمندانه این کار را کردید؟

ما یک مثلی داریم که می‌گوییم وقتی بلیه عمومیت پیدا کرد، شیرین می‌شود.

آ چرا امسال تصمیم گرفتید برای ریاست‌جمهوری شرکت کنید؟

امسال برای اینکه کشور به جایی رسیده بود که مردم از من این خواسته را داشتند و فکر می‌کردند که شاید من بتوانم کاری کنم. من هم به امید اینکه راه نجاتی باز کنم، پذیرفتم و بدخواهان گذاشتند.

آ خیلی ناامید شدید وقتی که جلو شما برای انتخابات ریاست‌جمهوری گر فتنه‌شد؟

اصلاً برای اینکه فکر کردم آنچه اصل است، افکار مردم است و افکار مردم راه خودش را باز می‌کند. مردم ما خیلی سیاسی و خیلی در صحنه هستند.

آ چندتر وضع اقتصاد از نظر شما بد است؟ با توجه

کار کنید. منطق ما این است. منتها متعصب‌های جاهل راه دیگری می‌روند.

آ فکر می‌کنید چگونه برای این درگیری راه‌حلی پیدا شود؟ آیا توافق بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها می‌تواند کمک‌کند؟

من سال‌ها پیش یک راه‌حل را پیشنهاد کردم که نتیجه نداد. آن این بود که یک افکار‌سنجی از همه فلسطینی‌های موجود در خود فلسطین یا آواره و یهودی‌های موجود در فلسطین شود و نتیجه افکار عمومی را همه بپذیرند. اگر این اتفاق بیفتد، فلسطین در صلح زندگی می‌کند.

آ در مورد انقلاب‌هایی که در خاورمیانه اتفاق افتاد، آیا با عواقبش ممکن است یک یا دو دهه منطقه درگیر باشد؟

اگر همان‌طور که عامه مردم انقلاب کردند، افکار عمومی حاکم بر هر کشوری بود و میدان به‌تورریست‌ها داده نمی‌شد و تندروها را میدانار نمی‌کردند، خیلی زودتر همه‌چیز آرام می‌گرفت و مردم به حاکمیت می‌رسیدند. ولی نقش مغرب را گروه‌های تروریستی دارند و کار کردن با آنها بسیار سخت است.

آ منظور شما کدام گروه‌های ترور یستی است؟ چه آنهایی که فکر تروریستی دارند و می‌خواهند فکر دیگران را ترور کنند و چه آنهایی که در عمل حتی خودشان را منفجر می‌کنند که دیگران را بکشند. کسانی که به‌جای ارایه فکر، راهکار را اسلحه می‌دانند.

آ فکر می‌کنید این انقلاب‌ها نشان‌دهنده تضعیف شدن آمریکا در منطقه است؟ اگر چنین چیزی هست، آیا خوب است یا بد؟

فکر می‌کنم خود آمریکایی‌ها باعث این وضع شدند برای اینکه در افغانستان اینها آمدند از طالبان حمایت کردند. من همان‌موقع به امیرعبدالله گفتم که شما دارید بژری را می‌بایشد که بعد برای خودتان بلا می‌آورد. این تروریست‌ها از آنجا در آمدند. از درون طالبان، القاعده بیرون آمد و الان صدها القاعده در هر گوشه دنیا در حال رشد است. این کار چه کسی است؟ در مقابل ما، آنها را تقویت کردیم. برای اینکه ما در جنگ داشتیم پیروز می‌شدیم و خواستند آنها را مزاحم ما کنند. اگر شما مذاکرات آن زمان من را ببینید، می‌بینید که من این هشدار را همان‌موقع داده بودم. تندروی وپروسی است که به‌خصوص جوان‌ها را زود گرفتار می‌کند.

آ در‌مورد عراق، خیلی‌ها در غرب و در آمریکا فکر می‌کنند که این انقلاب‌ها در عراق نفوذ دارد. آیا مثالی را این نفوذ ایران در عراق مشروع است؟ ۱۰سال بعد از اینکه آمریکا به عراق حمله کرده است، وضعیت عراق را چگونه می‌بینید؟

الان وضع عراق خوب نیست. ایران از قلانر اساسی عراق حمایت می‌کند. برای اینکه اکثریت یعنی ۵۸ درصد مردم آنجا شیعه هستند. الان سنت به حکومت طولانی عادت کرده‌اند و نمی‌خواهند این را از دست بدهند. در عین حال فکر می‌کنیم باید گذشته را فراموش و برای آینده همکاری کنند و سهم هر بخشی در حکومت به اندازه ارایشان باشد. چه کرده‌ا، چه سنی‌ها و چه بقیه گروه‌ها مثل مسیحی‌ها، ترکمن‌ها و اینهایی که هستند، همه مردم عراق هستند. ما چنین چیزی را در عراق می‌خواهیم. حضور ما در عراق فعلاً برای ما ندارد، بلکه هزینه دارد. ولی می‌خواهیم عراق نجات پیدا کرده و در صلح زندگی کند. حتی هنوز طلبی را که از عراق داریم یعنی صد میلیارد خسارت جنگ را که سازمان ملل برای ما دیده، نگرفیم برای اینکه آنها گرفتار بوندند.

آ ایران یک قدرت بزرگ منطقه‌ای است، چه نوع رفتاری در یک سال آینده یا در آینده نزدیک می‌توانیم از ایران ببینیم که متفاوت خواهد بود از آن رفتاری که ایران داشته است؟

اگر این مسیر ی که جدیداً باز شده است، به خوبی ادامه پیدا کند، شماها رفتار دیگری از ایران خواهید دید.

آ ما زبان و تصویر ایران را دیدیم که الان خیلی تغییر کرده است. ولی چندتر رفتار تغییر خواهد کرد؟ آیا مثالی را می‌توانید بگویید در مورد اینکه چه تغییری خواهد کرد؟

گفتم که این تغییر ریشه در تغییر مردم و افکار مردم یعنی افکار عمومی دارد.

آ اما در مورد رفتار چه؟ رفتاری که درواقع محور مقاومت از ایران شروع می‌شود و به بیروت می‌رسد، این چه تغییری خواهد کرد؟ آیا ممکن است تغییری در این خصوص صورت گیرد؟

مقاومت برای احقاق حق که مثبت است. اگر انسان برای حقوق مردمش کار کند و مردم کار کنند، خوب است. ولی مقاومت بی‌منطق و غیرعقلانی در ایران به خاطر مردم و به خاطر افکار مردم به این صورت دیگر نرمی گردد.

آ آیا فکر می‌کنید این نوع دخالت‌ها در خارج از کشور، درگیری شیعه و سنی را بیشتر کرده است؟ همان‌طور که می‌توانیم بگوییم دخالت آمریکا در عراق عوفایی برای چنین درگیری‌هایی داشته است؟

من فکر می‌کنم در هر جای دنیا تندروها باشند که اقلیت کوچکی هستند، اما شرایط را تلخ می‌کنند. افکار عمومی ایران این نیست و تندروها هم‌جا هستند و شما هم در کشورتان زیاد از این نمونه‌ها دارید.

آ خیلی متشکر از اینکه این وقت را به ما دادید و باعث افتخارم است که شما را دیدم و این مصاحبه را با شما داشتم. هر وقت به لندن آمدید، درب فایننشال تایمز به روی شما باز است که این صحبت را ادامه دهیم.

آ خیلی از شما متشکرم.

اگر شما یکبار دیگر به لندن بیایید، یک تست واقعی است در‌مورد راهی که دارد برای ایران باز می‌شود. انشاءالله که همین‌گونه باشد. ما قبلاً که لندن می‌آمدیم، بیشتر برای موزه‌ها و اینها بود. شما موزه‌های خوبی دارید.

آ خیلی از شما متشکرم.

خیلی خوش آمدید.

سازمان

نگاه

دستاوردهای توافق «ژنو»

علیرضا مردمی

● مذاکرات هسته‌ای در دوره ریاست‌جمهوری حسن روحانی، اگرچه عمری کوتاه دارد، اما دستاوردهای بزرگی داشت. تبعیر نگاه تیم مذاکره‌کننده و درک دیپلماتیکی که این تیم و به‌خصوص مسئول آن، محمدجواد ظریف از مذاکرات داشت، باعث شد آنچه در دوره قبل غیرممکن می‌نمود، ممکن شود و برای موضوعی که به نظر می‌رسید در تقابل و روبرویی به این‌بست منجر شده، راه تازه‌ای باز شود.

علاوه بر توافق ژنو، دستاوردهای دستگاه دیپلماسی دولت حسن روحانی به قرار زیر است.
۱- سفر روحانی، ظریف و هیات همراه به نیویورک و تالاشی که در حاشیه اجلاس سازمان ملل متحد برای تنش‌زدایی و سست‌کردن پایههای دیواری اعتمادی که میان مردم دو کشور ایران و آمریکا صورت گرفت، از سر گرفتن دوباره تالاشی بود که در زمان ریاست‌جمهوری سیدمحمد خاتمی آغاز شده بود. خاتمی با طرح ایده «گفت‌وگوی تمدن‌ها»، چهره صلح‌طلب و منطق‌مدار ایرانیان را در سطح بین معرفی کرد و به‌خصوص مصاحبه او با نلتویزن سسی آن را نیز نقش فرآوانی در بهبود چهره ایران در افکار عمومی آمریکا داشت که تحت تبلیغات رسانه‌های عمدتاً صهیونیستی دیدگاهی نادرست درباره ایران و مرشدش داشتند. همچنین موضع‌گیری و سخنرانی وی علیه واقعه ۱۱ سپتامبر نفعتاً توانست ایران را از تیررس حملات آمریکا پس از آن حملات تروریستی دور کند، بلکه باعث شد جهان غرب نیز توان در ک نفعات‌های ماهیت نگاه آرمائی ایران با بنیادگرایی گروه‌هایی چون القاعده و دیدگاه‌های ظاهر دینی کشورهای مرتجع منطقه را پیدا کند. تلاش‌های خاتمی می‌توانست به نتایج مطلوبی برسد که متأسفانه بعضی از تندروها و حکومت‌فرهای سیاسی و جناحی ملع آن شد و نهایتاً با نفرت گرفتن محمود احمدی‌نژاد و نحوه رفتار و گفتاری که در طول مدت‌سال زمامداری خود به کار گرفت، باعث شد همه ساخته‌های خاتمی ویران شود.

برخی مشکلات مانع از آن می‌شد که دو طرف بتوانند به‌طور مستقیم و بدون نیاز به واسطه‌هایی که منافع خود را در این میان دنبال می‌کنند، با هم سخن بگویند. این مشکلی بود که خاتمی داشت و احمدی‌نژاد هم آنقدر توان تبلیغاتی نداشت که بتواند به‌طور موثر در این خصوص اقدامی داشته باشد؛ و به کارهای نمایشی چون نامنوشتن به جورج بوش و سخنرانی‌ها و گفت‌وگوهای عجیب در نیویورک پرداخت که نهایتاً هیچ فایده‌ای نداشت. با این سابقه بود که حضور روحانی و ظریف در نیویورک در ادامه حضور جان کری در مذاکرات هسته‌ای نشان داد که امکان گفت‌وگوی عقلی وجود دارد و اگرچه دولت بعد از سفر نیویورک مورد همه‌های فراوان قرار گرفت، اما نهایتاً امروز در وضعیتی قرار گرفته‌ام که حساسیت‌ها کاهش یافته و حضور جان کری در مذاکرات حساسیت‌برانگیز نیست و تقریباً همه فهمیدانه که اگر دو مقام ایرانی و آمریکایی پشت یک میز بنشینند هیچ لطمه‌ای در استقلال کشور وارد نمی‌شود، بلکه متجولاً مذاکرات نتیجه حاصل از آن است که می‌تواند معیار ارزیابی هر مذاکره‌ای باشد. این موضوع همچنین می‌تواند مقدمه‌ای بر تخریب دیوار بلند بی‌اعتمادی باشد که بین ایران و آمریکا رافراشته شده و در قبال زبان‌هایی که دو کشور به همین علت می‌بینند، ۲- موفقیت بزرگ دیگر جز ایران و آمریکا از آن منفعت می‌برند.

۳- موفقیت بزرگ دیگر تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در طول س‌مه‌ها گذشته این بود که این مذاکرات نگاه افکار عمومی دنیا به‌خصوص غرب را نسبت به مواضع ایران در موضوع مذاکرات ۱۸۰درجه تغییر داد.

برای درک بهتر این واقعیت بد نیست نگاهی به اخبار و تحلیل‌های رسانه‌های غربی به‌عنوان منبع اصلی شکل‌گیری تصور و نگاشت افکار عمومی غربی‌ها نسبت به ایران داشته باشیم؛ در دوره بر گزاری مذاکرات به سرپرستی سعید جلیلی عمدتاً تبلیغات رسانه‌ای غرب- صرفنظر از درستی یا نادرستی- بر این پایه قرار داشت که کشورهای ۵۰۱ بدنبال شکل‌گیری توافقی پایدار هستند و این تیم مذاکره‌کننده ایران است که در این مسیر قرائ نمیرد. آنها دایماً تبلیغ می‌کردند که بسته به‌پشتنداری از ایران داده‌اند و ایران باید ایلخ شفاف و شفاف نمی‌دهد، آنها تبلیغ می‌کردند که ایران توان «اعتمادسازی» ندارد و برای همین مذاکرات در مقاطع مختلف بدون هیچ چیز دیگری بود؛ الا این تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران توان حضور رسانه‌ای و تأثیرگذاری در این فضا را داشت. ثلثیا همین وقت‌ل ایران به‌گونه‌ای بود که عموم رسانه‌های غربی مشکلات در عدم توافق را نه به ایران، بلکه به رفتار غربی‌ها نسبت می‌دادند، مثلاً مخالفت فرانسه با توافق در دور قبلی مذاکرات و موضع‌گیری‌های دراز اسرائیلی‌ها در قبال توافقات، کلاً این تصور را در ایران در مقابل توافق قرار گرفته را رفع کرد و نشان داد که اگر توافقی شکل نمی‌گردد به خاطر اختلاف‌نظر غربی‌ها و فشار لابی صهیونیستی است. این دستاورد حاصل تسلط مذاکره‌کنندگان بر تاکتیک‌های دیپلماتیک و استفاده درست از فضای گفت‌وگوهای بین‌المللی در جهت منافع ملی بود؛ چیزی که متأسفانه تیم مذاکره‌کننده قبلی از آن غافل بود. ۴- دستاورد دیگری که عدم همکاری تیم مذاکره‌کننده س‌مه اخیر داشته بازگشت فضای اعتماد عمومی به دولت و شکل‌گیری جو روانی مثبت در جامعه است. متأسفانه در دولت قبلی جو روانی حاکم بر جامعه به‌گونه‌ای بود که بیشتر اخبار منفی را رصد می‌کرد و به آن واکنش اجتماعی- اقتصادی نشان می‌داد. در طول مذاکرات جلیلی- اشتون، هیچ‌گاه اخبار مثبتی تأثیر مثبت چندانی بر بازار نگذاشت و برای هرگونه خبر یا حتی شایعه در خصوص عدم توافق یا روبرایی بیشتر ایران و غرب چنان بر مردم اثر می‌گذاشت که بلافاصله بازارهای مختلف دستخوش نابسامانی قرار می‌گرفت. خوشبختانه در س‌مه گذشته این وضعیت کاملاً تغییر کرد و روزگاری شده که مردم نفعتاً به هر خبر مثبتی واکنش نشان می‌دهند، بلکه چشم‌انداز مردم برای آینده مثبت است.